

1. Kajúcna bohoslužba 27. október 2022

– Potreba a pomoc –

Piesne: 186 274 343

Vzdych: *Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce, skúšaj ma a poznaj moje zmýšľanie! Hľad', či som na ceste trápenia a ved' ma cestou večnosti! (Ž 139,23-24)*

Modlitba:

Nebeský Otče, Predstupujeme pred Teba, ved' nemáme sa prečo skrývať. Však Ty nás poznáš tak, ako nikto iný, ani my sami. Prosíme preto, skúmaj nás, daj nám vedieť, ako na tom sme pred Tebou, či sme na správnej ceste. Skúmaj naše myšlienky a skutky a formuj nás, aby sme mohli byť zbavení všetkého, čo nás viaže k falošným hodnotám, či by nás viedlo nesprávnym smerom.

Ďakujeme, že vo svojom slove nám zjavuješ svoju vôľu a vedenie. Prosíme, daj, aby sme hľadali, spoznali aj prijali cestu, ktorú nám vyznačuješ, údel, ktorý nám určuješ. Nech vo svetle Tvojho slova uzrieme tú lásku, ktorou si nás skôr miloval, ako by sme Ťa mohli poznať, a ktorou nás chceš pripútať k see, aby sme vo svete nezblúdili.

Prosíme, odpusť našu vlačnosť, ľahostajnosť, ťažkopádnosť. Odpusť, že nám často chýba radosť, nádej, nadšenie, pretože našu silu a pozornosť upútajú veci, ktoré nie sú nikomu na ošoh. Prosíme, pomôž nám v Tvojom slove ako zrkadle uzrieť seba samých i tú vytrvalú lásku Tvoju, ktorou ideš za nás. Obráť nás k sebe, aby sme sa obrátili a ukotvili v Tvojej milosti. Duchom svojím konaj v nás. *Amen*

Text: Hebr. 4,12-16 Dvojsečný meč. Ježiš – pravý veľkňaz

¹² Ved' Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca. ¹³ A nieto tvorstva, ktoré by bolo preň neviditeľné. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

¹⁴ Keďže máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa vyznania. ¹⁵ Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by s nami nemohol súcitiť v našich slabostiach, ale veľkňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu. ¹⁶ Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas.

Milí Bratia a milé Sestry!

Počuté verše z Písma svätého môžeme rozdeliť na dve časti. **Prvá časť** zachytáva prvé dva verše, ktoré nám predstavujú **naš stav a moc slova Božieho.**

Prirovnanie slova k meču je veľmi výstižné, až sa človek z toho vyľaká. Asi nikto nemá rád, keď sa musí trápiť s tupým nožom. Naopak, ostrým nožom sa občas aj sami porežeme, nato meč už by sme si do rúk veľmi ani nevzali, keďže s ním nevieme narábať. Ale ten, kto vie, má v ňom nebezpečnú zbraň.

Autor spomína **dvojsečný meč**. Ten si môžeme predstaviť tak, že obidva kraje má vyostrené. Preto prereže to, čoho sa dotkne a neminie sa. Nedá sa pred ním ochrániť. A teraz počujeme, že slovo Božie je „živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč“. Teda slovo Božie ďaleko presahuje schopnosti dvojsečného meča, je o mnoho účinnejšie a ostrejšie.

Zostávajúc pri tomto porovnaní môžeme pochopiť, do akých hĺbok sa dostane slovo Božie: „Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca“. Stručne povedané: **nič nie je pred ním skryté**. To, čo sa nám podarí pred ľuďmi a niekedy aj pred samým sebou zakryť alebo popliesť, utajiť, to slovo Božie dopodrobna zviditeľní, odhalí a vynesie najavo. Zrejme toto vyvoláva v mnohých inštinktné utekanie pred Bohom a jeho slovom – nechcú byť odhalení, ani Jeho slovom dotknutí.

„A nieto tvorstva, ktoré by bolo preň neviditeľné“. Toto **odhalenie je totálne**, týka sa celej našej bytosti. Kedysi sa Adam s Evou skrývali s odvolaním sa na to, že sú nahí. Ale čo je v porovnaní s tým to, že „všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať“? Pred Jeho očami je odkryté aj to čo je ľudskému zraku neviditeľné, čo sa nám podarí skryť či zatajiť, veď koľkokrát sa snažíme vyzerať navonok pokojní, spokojní a radostní, pritom nás mnoho vecí trápi a raní a trápi naše svedomie. A ešte k tomu naše myšlienky! Koľkokrát sa v nich previníme! Avšak pred Hospodinom nemá význam sa pretvarovať, On nás vedie k vytriezveniu, aby sme vedeli, na čom sme.

Bratia a Sestry, práve to je jedna naša úloha dnes, aby sme sa zamysleli nad touto otázkou. Ako na tom sme pred naším Pánom? Totiž od toho závisí, ako ďalej? Pretože beda nám, ak zostaneme ľahostajní a povieme si, že nás to nezaujíma alebo sa nás to akosi netýka. Slovo Božie odhaľuje našu biedu kvôli hriechu, tú bytostnú nahotu, v ktorej pred Ním obstáť nemôžeme.

Na to nadväzuje **druhá časť** nášho textu. Totiž ponúka **východisko**. Je nám dané **v osobe Pána Ježiša Krista**. List Hebrejom, teda kresťanom pochádzajúcich zo židovstva spomína **vel'kňaza**. Avšak nie toho, ktorý bol sám hriešny a nedokonalý a musel prv prinášať obeť za vlastné hriechy, aby sa mohol potom postaviť pred Hospodina pre ľud. Ale toho jediného a **dokonalého** Vel'kňaza, **ktorý sa sám obetoval** za svojich a je v nebesiach.

On nie je „ktorý by s nami nemohol súcitiť v našich slabostiach, ale máme vel'kňaza, ktorý vo všetkom prešiel skúškami podobne ako my, avšak bez hriechu“. V tom je naša nádej, resp. **v ňom je naša nádej**. Totiž On pozná náš stav, pozná našu biedu, skúšky aj

pokúšenia. Sám bol pokúšaný, ale **nepodľahol pokušeniu**. Trpel a nezutekal. Pri tom – a to je ten základný rozdiel – On bol a **zostal bez hriechu**. Preto **vie nám pomôcť** v našom boji proti hriechu, lebo Jeho sa nezmocnil hriech. Nemusíme Mu vysvetľovať nič, lebo všetko vie a pozná z vlastnej skúsenosti. Stačí iba **sa pred Neho postaviť**.

Práve k tomu nás vyzýva ďalší verš: „*Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas*“. Totiž, je to úžasné, že tak môžeme urobiť. Pretože existuje **trón milosti** – obrazné miesto prejavu moci Pána Ježiša Krista. Nie je to strastiplné miesto, kde by sa každý mal báť, ale naopak. Je to miesto, kde môžeme prejaviť svoju dôveru, svoju odkázanosť na Božiu milosť. Trón milosti **je prístupný aj nám**, aby sme k nemu prichádzali s dôverou a oddanosťou. Aby sme tam povedali svoju núdzu, svoj žiaľ, svoje previnenia, odkázanosť, ktorá nás tam ženie. Pretože je to trón milosti – kde Boh ku svojim prejavuje svoj súcitiť a udeľuje pomoc a pokoj. Jeho milosrdenstvo nie je skryté, ale treba pristúpiť, vyznať svoju núdzu a tak prijať Jeho pozdvihujúcu pomoc.

Milí Bratia a milé Sestry! Pripravujeme sa na svätú večeru Pánovu. Z tejto príležitosti sme sa prišli stíšiť pred Božím slovom a hľadať, **prosiť Ducha pokánia**, aby nielen akosi formálne, lebo tak sa akosi patrí, ale oddaným srdcom sme sa mohli vyznať zo svojich hriechov. O ktorých vieme, či sme sa teraz dozvedeli, či ani nevieme. Prichádzame k trónu milosti aj preto, aby nám bolo oznámené, kto sme, akí sme, čo všetko náš život postráda. A následne, aby sme prosili o milosť a posilnenie prijať odpustenie a viesť iný, Bohu milý život pod Jeho vedením.

Tento trón milosti nám pripomínajú aj prestretý stôl a sväté znaky zástupnej obete Ježiša Krista za nás. Veď v týchto symboloch Jeho tela a krvi nám On viditeľne zdieľa odkaz kríža: čo sa tam stalo, stalo sa preto, aby sme mohli byť zbavení hriechu a zatratenia. Aby nás, už prijatých do Božej milosti, nikto nemohol odlúčiť od lásky Kristovej.

Znovu a znovu prichádzame sem preto, lebo opätovne musíme počuť a byť potvrdení v tejto milosti, aby sme neochabovali, aby sme sa od nej neodvrátili. Potrebujeme si znovu a znovu pripomenúť lásku Kristovu, ktorá je tak nádherná, že dokáže i nás prijať. Nech je teda naša duchovná príprava, naše stíšenie a sebaskúmanie o tom, že vyhľadáme vo svojom súkromí, vo svojej komôrke Pána Ježiša Krista, aby sme Mu predostreli svoj život. Svoje trápenia, previnenia, omyly, strach a bolesti, v ktorých potrebujeme Jeho pomoc. Aj to všetko ostatné, kde náš život krváca, kde zlyhávame, vidíme všetko čierne a beznádejné, s tým všetkým sa Mu môžeme zveriť. Lebo nám prisľúbil svoju pomoc. A On svoje sľuby dodrží.

Ešte sa sem pýta jedna oblasť nášho života. V týchto dňoch viacej spomíname na našich zosnulých, viacej prežívame ich stratu a prázdnotu po nich. Okolitý svet,

rôzni ľudia sa s **otázkou smrti** vysporadúvajú rôznym spôsobom, väčšinou to nemá nič spoločné s evanjeliom. Žiaľ, nielen nábožní ľudia, ale **aj veriaci sú náchylní** preberať takéto zmýšľanie či zvyky. Ale nie je to naša cesta. Pálenie sviečok či modlenie sa za nebohých alebo rozprávanie sa s nimi nemá nič spoločné s evanjeliom, zvádza k falošnému zmýšľaniu a k bludom. Máme sa sústrediť na Božie zaslúbenia. Aj na túto oblasť nášho života platí: „*Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas*“.

Nedajme sa ovplyvniť rôznymi zvykmi a praktikami len preto, že väčšina ľudí to tak robí. Dajme vo svojom srdci priestor zaslúbeniam, ktoré nám dal Pán Ježiš Kristus. Ak sme Mu uverili, tak sa ešte viacej držíme Jeho slova: „*Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí po pravici Božieho trónu. Myslite na toho, ktorý zniesol od hriešnikov voči sebe také protirečenie, aby ste neochabovali a neklesali na duchu.*“ (Hebr 12,2-3) „*Nenechajte sa unášať rozličnými a cudzími náukami, pretože je dobré upevňovať srdce milosťou.*“ (13,9) Aj o túto milosť sa uchádzajme dnes pred trónom milosti. *Amen*

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, dobre, že nám pripomínaš, že raz sa Ti budeme zodpovedať zo všetkého. Totiž často na to vôbec nemyslíme. Ďakujeme, že nechceš, aby sme zostali pred Tebou obnažení a odkrytí pred Tvojimi očami, preto si k nám prehovoril. Ďakujeme, že Tvoje slovo nás nielen varuje ale aj potešuje. Že nás nenecháš osamotených a bez opatery, keď nám dávaš vedieť akí sme a ako na tom sme pred Tebou. Ďakujeme, že Tvoje slovo odhaľuje, čo by sme skrývali, ale nie preto aby si nás zahanbil a opustil. Ale aby sme sa obrátili na Teba a hľadali Tvoju milosť. Veď si zomrel, aby si zakryl naše viny a neprávosti a nás ospravedlnil pred nebeským Otcem.

Ďakujeme za trón milosti. Za to, že Ty kraľuješ pre nás a ponúkaš nám svoju lásku bez podmienok, ktoré by sme aj tak nedokázali splniť. Tak prichádzame teda pred trón milosti, s dôverou sa uchádzame o Tvoju priazeň – aby si nás prijal k sebe a odpustil nám všetky naše viny, z ktorých sa Ti vyznáme.

Ďakujeme, že svetlo Tvojho kríža je našou nádejou aj v týchto pochmúrnych dňoch. Kiež by sme z neho čerpali silu a nádej – a nie z rôznych pochybných učení a praktík. Pomôž nám pri všetkej dôstojnosti zostávať na pôde evanjelia pri spomínaní na našich zosnulých. A pomôž nám žiť vo viere a v nádeji, ktorá nás viaže k Tebe a ktorú Ty v nás posilňuješ. Posilni nás preto predovšetkým v istote, že patríme Tebe, pretože si za nás zaplatil tú najvyššiu cenu – a že z Tvojich rúk nás nik a nič nemôže vytrhnúť ani odlúčiť od Tvojej lásky. Nech Tvoj pokoj nás sprevádza.

Amen

